

## عنوان مقاله:

نقش واسطه ای خودشیفتگی در رابطه بین همدلی و کیفیت روابط بین شخصی

## محل انتشار:

فصلنامه روان شناسی کاربردی، دوره 5، شماره 2 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

## نویسندگان:

محمدعلی بشارت - دانشگاه تهران

محمدرضا خدابخش - دانشگاه تهران

حجت ... فراهانی - دانشگاه تهران

سید محمدرضا رضازاده - دانشگاه تهران

## خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر تعیین واسطه ای خودشیفتگی بین همدلی و کیفیت روابط بین شخصی بود. روش: روش پژوهش از نوع همبستگی و جامعه آماری کلیه دانشجویان ساکن خوابگاههای دانشگاه تهران در سال تحصیلی ۱۳۸۸-۱۳۸۹ بود که از میان آنها ۶۰۹ دانشجوی (۳۹۹ پسر، ۳۹۹ دختر، ۴۵ نفر جنس اعلام شده) در این پژوهش شرکت و مقیاس همدلی عاطفی علی و همکاران (۲۰۰۹)، مقیاس مشکلات بین شخصی هرویتز و همکاران (۱۹۸۸)، مقیاس مشکلات خودشیفته راسکین و تری (۱۹۸۸) را تکمیل کردند. از ضریب همبستگی برای تحلیل داده ها و از ماتریس واریانس - کوواریانس عمود داده ورودی و الگویابی معادلات ساختاری (تحلیل مسیر) برای آزمون الگوی فرضی پژوهش استفاده شد. یافته ها: نتایج نشان داد که الگوی فرضی اولیه با داده های مشاهده شده، برازش مطلوب دارد. ضرایب تمامی مسیرهای الگوی فرضی معنادار بود. همبستگی همدلی با کیفیت روابط بین شخصی مثبت و همبستگی خودشیفتگی با کیفیت روابط بین شخصی منفی بود. الگوبرداری معادلات ساختگی نشان دهنده تاثیرگذاری غیر مستقیم همدلی بر کیفیت روابط بین شخصی از طریق خودشیفتگی بود. نتیجه گیری: از آنجایی که همدلی و خودشیفتگی میزان بالایی از تغییرپذیری کیفیت روابط بین شخصی را تبیین مینماید می توان توجه به این عوامل را در کیفیت روابط بین شخصی مهم دانست.

## کلمات کلیدی:

خودشیفتگی، کیفیت رابطه بین شخصی، همدلی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1321252>

